

Beboerne, saa stemte de for, at Kroen skulde oprettes igen, og den er blevet oprettet.

Man bør derfor være meget forsigtig med at indsætte Bestemmelser i en Lov, der kan føre til Forbud, og det kan ikke nægtes, at adskillige af Bestemmelserne i denne Lov peger i Retning af Forbud. Da jeg ogsaa kender Forholdene udefra, i Forbudslandene, og meget nøje har studeret Forholdene der, ved jeg, hvilken Ulykke det er for et Folk at faa indført Forbud. I Fjor Sommer gennemrejste jeg Finland. Den Dag, jeg kom til Helsingfors, udkom der en Statistik fra Politiet over, hvor mange der i de 14 Dage forud var blevet anholdt og idømt Bøder fra 100 til 1 000 Mark, fordi de var fundet berusede paa Gaden. Det var ikke mindre end 552 Personer. I en By som Helsingfors, der kun er en Trediedel saa stor som København, havde man altsaa i Løbet af 14 Dage anholdt 552 Personer og idømt dem disse Bøder, fordi de var fundet berusede paa Gaden. Vilde man nogen Sinde kunne tænke sig lignende Forhold i København, selv i en By af den Størrelse som København? Naar man ser en beruset paa Gaden i København, er han forfulgt af en stor Flok af Gadens Ungdom, som haaner ham. Man betragter det som en Skam og Skændsel at være drukken paa Gaden. Nu vel, i et Forbudslands Hovedstad anholder man i Løbet af 14 Dage 552 Personer og idømmer dem høje Bøder, fordi de er fundet berusede paa Gaden. Største Parten af disse 552 Personer var naturligvis Arbejdere, men der var ogsaa andre Samfundsklasser imellem, der var 1 Bogholder, 1 Musiker, 1 handlende, 1 Provisor, 1 Kunstner, 1 Arkitekt, 1 Ingeniør, 1 Student, 2 Jurister, 3 Bygmestre, 10 Handelsmænd og 12 Kontorister. Der er altsaa blevet anholdt 552 Personer i Helsingfors i disse 14 Dage, men der er jo sikkert mange, som er blevet befordret hjem i deres eget Køretøj og altsaa har undgaaet Politiets Opmærksomhed og er blevet fri for at betale Bøder. Jeg vilde nødig have, at vort Land skulde komme i den Situation, at en lignende Statistik skulde kunne optages om Danmarks Hovedstad. Og det manglede saa sandt ikke paa Spiritus i Helsingfors. Jeg husker en Aften i et Selskab, hvor der var over 300 Mennesker til Bords; at en stor Del af Finnerne havde Spiritus med sig i deres Kjolelommer, og

jeg synes, at saadant noget er ganske forkasteligt; thi det, som de drikker, er noget frygteligt noget. Jeg skulde nok vogte mig for at smage paa den Spiritus, men der var en Bekendt af mig, som var uforsigtig nok til at smage paa den, og han var syg i to Dage. Det er et skrækkeligt Fluidum, de drikker, deres Nerver ødelægges, Ansigterne fortrækkes, naar de har nydt det. Hvis det er den Slags Goder, de Herret Forbudsmænd vil have indført i vort Land, maa vi saa være fri for det, vi vil ikke have vort Land ødelagt paa den Maade. Det er jo nemlig en Kendsgerning, at Forbud ikke hindrer; at Spiritus kommer ind i Landet. Jeg rejste op til Wiborg, videre til Imatra og tværs gennem Finland ud til Tammerfors, og overalt kunde der faas Spiritus, der var Spiritus nok. Forbud medfører jo mægtige Smuglerier. Det blev fortalt deroppe, at man havde 8 000 Mennesker til at passe paa Smuglerne, men alligevel lod det sig ikke gøre. To Mennesker kunde ikke træffe sammen i Finland, uden at det, de først og fremmest talte om, var Spiritus, de taler ikke mere om alvorlige sociale eller politiske Emner, men kun om Spiritus. Jeg synes, at naar det kommer dertil, at saa snart to Mennesker træffer sammen, taler de om Spiritus, saa er man kommet for langt ud. Nej, man skaber ikke Ædruelighed i Samfundene ved at forbyde Spiritustilvirkning, for saa indføres der meget mere og langt farligere Spiritus, den rene Gift for den Befolkning, som man mente at ville give et Gode ved at indføre Forbud. Jeg vil derfor meget anbefale, at man gaar imod det foreliggende Lovforslag, som viser Tendenser til Indførelse af Forbud. Forbud kan kun blive til Ulykke for vort Samfund, og derfor synes jeg, at vi alle maa være Modstandere af det.

For to Aar siden opholdt jeg mig i et andet Forbudsland, Norge. Jeg boede i Hallingdalen paa et Hotel i noget, der hedder Gol, et Afholdshotel naturligvis, da der altsaa var Forbud i Norge. Medens jeg boede paa dette Hotel, blev der afholdt en stor Skyttefest; Folk kom helt oppe fra Finse og nede fra Hønefos pr. Bil, pr. Motorcykle, spadserende og kørende, mange Hundrede Mennesker. Skyttefesten varede en 3—4 Dage og blev holdt oppe mellem Fjeldene, men om Aftenen kom alle disse